

ISSN 2738-0343

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

УПРАВА ЗА ЗАЈЕДНИЧКЕ ПОСЛОВЕ РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА

**ОДЕЉЕЊЕ ЗА ИНФОРМАЦИОНО-ДОКУМЕНТАЦИОНЕ
И БИБЛИОТЕЧКЕ ПОСЛОВЕ**

**ИНФОРМАТИВНИ
БИЛТЕН**

**БРОЈ 9
2021.**

Одељење за информационо-документационе и библиотечке послове Управе за заједничке послове републичких органа већ више од тридесет година једном месечно објављује Информативни билтен, којим обавештава кориснике о обновљеном информационо-документационом и библиотечком фонду.

Обавештавамо кориснике да БАЗИ ПРАВНИХ ПРОПИСА Одељења за информационо-документационе и библиотечке послове Управе, која је дневно ажурна и притом бесплатна, могу приступити путем следеће интернет адресе:
<http://bpp.uzzpro.gov.rs>

Из наше базе која садржи преко 130.000 прописа и преко пола милиона скенираних страна службених гласила, за свега неколико минута може се добити како важећи тако и неважећи пропис, у штампаној верзији или електронском поштом, као што се може добити и телефонским путем свака информација о статусу траженог прописа.

БИЛТЕНИ у електронском облику могу се преузети на адреси:
<http://www.uzzpro.gov.rs/biblioteka-bilteni.html>

Целокупан библиотечки фонд може се погледати на адреси:
<http://www.uzzpro.gov.rs/biblioteka-knjige.html>

Дигитална библиотека налази се на адреси:
<http://www.uzzpro.gov.rs/biblioteka-digit.html>

За коришћење целокупног фонда, као и за информације о правним прописима објављеним у службеним гласилима, корисници се могу обратити Одељењу:

1. Немањина бр. 22-26,
телефон: 3616-296, 363-1620, 363-1104, 3613-734/лок. 1620 и 1104

или електронски: **biblioteka@uzzpro.gov.rs**

Главни и одговорни уредник: Смиља Богдановић, начелник Одељења
smilja.bogdanovic@uzzpro.gov.rs

Технички уредник: Јелена Васиљевић, орг.пријема и евиденције захтева корисника

Сарадници: Гордана Јуришић, документалиста
Смиљана Павков, документалиста
Гордан Горуновић, оператер за системе базе података
Лепосава Милановић, оператер припреме података
Радмила Тубин-Михајловић, орг.пријема и евиденције захтева корисника
Дејан Станојловић, оператер за системе базе података

Лектор: Смиља Богдановић
Коректор: Јелена Васиљевић

Компјутерска обрада: Радинка Мићовић, програмер софтверских решења и
Одељење за информационо-документационе и библиотечке послове

ШТАМПА: УПРАВА ЗА ЗАЈЕДНИЧКЕ ПОСЛОВЕ РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА
Београд, Немањина 22-26

САДРЖАЈ

- 1.** Преглед одабраних правних прописа објављених у службеним гласилима Републике Србије, Аутономне Покрајине Војводине и Града Београда
- 2.** Списак претплата на службена гласила и часописе
- 3.** Преглед старих публикација
- 4.** Преглед нових књига
- 5.** Листа најчитанијих књига

1

**ПРЕГЛЕД ОДАБРАНИХ ПРАВНИХ ПРОПИСА
ОБЈАВЉЕНИХ У СЛУЖБЕНИМ ГЛАСИЛИМА
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ
ВОЈВОДИНЕ И ГРАДА БЕОГРАДА**

УСТАВНОПРАВНИ И ПОЛИТИЧКИ СИСТЕМ

Службени гласник Републике Србије

Указ о додели одликовања, Ордена Републике Србије на ленти, за нарочите заслуге у развијању и учвршћивању сарадње и пријатељских односа између Републике Србије и Републике Аустрије, Себастијану Курцу, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Указ о опозиву са дужности изванредног и опуномоћеног амбасадора Републике Србије у Народној Демократској Републици Алжир, Александра Јанковића, Службени гласник Републике Србије бр. 92/2021

Указ о опозиву са дужности изванредног и опуномоћеног амбасадора Републике Србије у Руској Федерацији, Мирослава Лазанског, Службени гласник Републике Србије бр. 92/2021

Указ о опозиву са дужности изванредног и опуномоћеног амбасадора Републике Србије при Сувереном Војном Болничком Реду Светог Јована од Јерусалима, Родоса и Малте, Дејана Шаховића, Службени гласник Републике Србије бр. 92/2021

Указ о постављењу на дужност изванредног и опуномоћеног амбасадора Републике Србије при Сувереном Војном Болничком Реду Светог Јована од Јерусалима, Родоса и Малте, Симе Аврамовића, Службени гласник Републике Србије бр. 92/2021

Указ о опозиву са дужности изванредног и опуномоћеног амбасадора Републике Србије у Републици Исланд, на нерезиденцијалној основи, са седиштем у Ослу, Сузане Бошковић Продановић, Службени гласник Републике Србије бр. 94/2021

Указ о постављењу на дужност изванредног и опуномоћеног амбасадора Републике Србије у Републици Исланд, на нерезиденцијалној основи, са седиштем у Ослу, Драгана Петровића, Службени гласник Републике Србије бр. 94/2021

Закон о изменама и допунама Закона о спречавању корупције, Службени гласник Републике Србије бр. 94/2021

Одлука о отпочињању поступка предлагања кандидата за изборног члана Високог савета судства из реда судија апелационих судова, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Одлука о изборним радњама и роковима за спровођење поступка предлагања кандидата за изборног члана Високог савета судства из реда судија апелационих судова, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Одлука о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Одлука о отварању Конзулата Републике Србије у Линцу, Република Аустрија, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Одлука о изменама Етичког кодекса (судија), Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Одлука о изменама и допунама Пословника о раду Високог савета судства, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Одлука о измени Одлуке о броју судија у судовима, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Одлука о изменама и допунама Одлуке о усвајању Кодекса понашања народних посланика, Службени гласник Републике Србије бр. 93/2021

Правилник о раду Етичког одбора Високог савета судства, Службени гласник Републике Србије бр. 89/2021

Упутство за спровођење поступка предлагања кандидата за изборног члана Високог савета судства из реда судија апелационих судова, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Упутство о изменама и допунама Упутства за спровођење Закона о јединственом бирачком списку, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Решење о разрешењу вршиоца дужности заменика директора Управе за заједничке послове републичких органа, Катарине Зрилић, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Решење о постављењу генералног конзула Републике Србије у Штутгарту, Савезна Република Немачка, Драгана Димитријевића, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Правила о раду бирачких одбора за спровођење поступка предлагања кандидата за изборног члана Високог савета судства из реда судија апелационих судова, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори

Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Краљевине Мароко о сарадњи у области одбране, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 17/2021

Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о сарадњи у области одбране, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 17/2021

Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Кабинета министара Украјине о изменама Споразума између Владе Републике Србије и Кабинета министара Украјине о укидању виза за њихове држављане, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 17/2021

Службени лист Аутономне Покрајине Војводине

Покрајинска скупштинска одлука о измени Покрајинске скупштинске одлуке о Кадровском плану Аутономне Покрајине Војводине за 2021. годину, Службени лист Аутономне Покрајине Војводине бр. 38/2021

Покрајинска скупштинска одлука о допуни Покрајинске скупштинске одлуке о покрајинској управи, Службени лист Аутономне Покрајине Војводине бр. 38/2021

Службени лист Града Београда

Одлука о допунама Одлуке о Градској управи Града Београда, Службени лист Града Београда бр. 71/2021

ФИНАНСИЈЕ И ПРИВРЕДА

Службени гласник Републике Србије

Закон о заштити потрошача, Службени гласник Републике Србије бр. 88/2021

Уредба о изменама и допунама Уредбе о утврђивању Програма подршке акредитованим регионалним развојним агенцијама у 2021. години, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Уредба о утврђивању Канцеларије за информационе технологије и електронску управу као пружаоца квалификоване услуге од поверења, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Уредба о утврђивању посебних износа који се плаћају за време трајања „Дечије недеље” у 2021. години, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Уредба о изменама Уредбе о расподели подстицаја у пољопривреди и руралном развоју у 2021. години, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Одлука о измени Одлуке о условима за смањење царинских дажбина на одређену робу, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Одлука о висини минималне цене рада за период јануар–децембар 2022. године, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Одлука о образовању Тела за координацију послова безбедности саобраћаја на путевима, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Одлука о изменама и допунама Одлуке о поступку по приговору и притужби корисника финансијских услуга, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Одлука о приговору правног лица и поступању банке по том приговору, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Одлука о поступку по приговору корисника услуге осигурања, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Одлука о изменама Одлуке о одређивању одговорних лица и тела за управљање програмима претприступне помоћи Европске уније у оквиру инструмента за претприступну помоћ (ИПА II) за период 2014–2020. године, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Одлуке о емисији дугорочних државних хартија од вредности на међународном финансијском тржишту, Службени гласник Републике Србије бр. 91/2021

Правилник о изменама Правилника о шумском реду, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Правилник о изменама и допунама Правилника о ИПАРД подстицајима за диверзификацију пољопривредних газдинстава и развој пословања, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Правилник о вредности дневне, вишедневне и годишње дозволе за рекреативни риболов за 2022. годину, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Правилник о измени и допуни Правилника о посебној врсти објеката и посебној врсти радова за које није потребно прибављати акт надлежног органа, као и врсти објеката који се граде, односно врсти радова који се изводе, на основу решења о одобрењу за извођење радова, као и обиму и садржају и контроли техничке документације која се прилаже уз захтев и поступку који надлежни орган спроводи, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Правилник о утврђивању правила за спровођење функција мреже управљања ваздушним саобраћајем (АТМ), Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Правилник о измени Правилника о максималним концентрацијама одређених контаминената у храни, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Правилник о измени и допунама Правилника о утврђивању Плана издавања пригодних поштанских марака и мотива редовних издања поштанских марака, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Правилник о изменама и допунама Правилника о техничким нормативима за безбедност од пожара и експлозија при складиштењу и држању уља за ложење и гасних уља, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Правилник о изменама Правилника о проглашавању ловостајем заштићених врста дивљачи, Службени гласник Републике Србије бр. 92/2021

Правилник о означавању енергетске ефикасности електронских екрана, Службени гласник Републике Србије бр. 92/2021

Правилник о изменама и допунама Правилника о поступању по захтеву извршног повериоца Комори јавних извршитеља за одређивање јавног извршитеља којем се подноси предлог за добровољно намирење новчаног потраживања насталог из комуналних услуга и сродних делатности, предлог за извршење на основу веродостојне

и извршне исправе ради намирања новчаног потраживања насталог из комуналних услуга и сродних делатности и предлог за извршење у којем је као извршни дужник назначен директни или индиректни корисник буџетских средстава, Службени гласник Републике Србије бр. 92/2021

Правилник о садржини и начину подношења извештаја о имовини и редовног годишњег финансијског извештаја јавног извршитеља, Службени гласник Републике Србије бр. 92/2021

Правилник о изменама и допунама Правилника о врсти и начину достављања података о пословном простору и пословним просторијама, као и о начину генерисања ознаке пословног простора, Службени гласник Републике Србије бр. 93/2021

Правилник о измени Правилника о условима, начину и обрасцу захтева за остваривање права на премију за млеко, Службени гласник Републике Србије бр. 93/2021

Правилник о подстицајима за унапређење економских активности на селу кроз подршку непољопривредним активностима, Службени гласник Републике Србије бр. 93/2021

Правилник о утврђивању правила за управљање протоком ваздушног саобраћаја, Службени гласник Републике Србије бр. 93/2021

Упутство о допунама Упутства за спровођење Одлуке о условима и начину обављања платног промета са иностранством, Службени гласник Републике Србије бр. 92/2021

Закључак Владе Републике Србије о усвајању Четвртог акционог плана за енергетску ефикасност Републике Србије за период до 31. децембра 2021. године, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Стратегија развоја информационог друштва и информационе безбедности у Републици Србији за период од 2021. до 2026. године, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Акциони план за период 2021–2023. године за спровођење Стратегије о економским миграцијама Републике Србије за период 2021–2027. године, Службени гласник Републике Србије бр. 89/2021

Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори

Закон о потврђивању Одлуке Заједничког комитета Споразума о слободној трговини у Централној Европи број 1/2021 о измени Анекса 4 Споразума о слободној трговини у Централној Европи (СЕФТА 2006), којим се утврђује Протокол о дефиницији појма „производи са пореклом” и методе административне сарадње из члана 14. ст. 1. и 3. и укидању и замени Одлука Заједничког комитета Споразума о слободној трговини у Централној Европи бр. 3/2013 и 3/2015, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 16/2021

Закон о потврђивању Оквирног споразума о зајму LD 2070 (2020) између Банке за развој Савета Европе и Републике Србије за пројектни зајам – Студентско становање, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 17/2021

Закон о потврђивању Амандмана на Монреалски протокол о супстанцама које оштећују озонски омотач, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 17/2021

Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Кипар о сарадњи у области заштите од катастрофа, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 17/2021

Закон о потврђивању Одлуке 201472 о измени Анекса I Конвенције о прекограничним ефектима индустријских удеса, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 17/2021

Обавештење о датуму ступања на снагу Споразума о партнерству, трговини и сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 16/2021

Обавештење о датуму ступања на снагу Уговора између Владе Републике Србије и Владе Републике Сингапур о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и спречавању пореске евазије и избегавања, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 17/2021

Службени лист Аутономне Покрајине Војводине

Покрајинска скупштинска одлука о ребалансу буџета Аутономне Покрајине Војводине за 2021. годину, Службени лист Аутономне Покрајине Војводине бр. 38/2021

Покрајинска скупштинска одлука о изменама Покрајинске скупштинске одлуке о Годишњем програму коришћења средстава из Буџетског фонда за воде Аутономне Покрајине Војводине за 2021. годину, Службени лист Аутономне Покрајине Војводине бр. 38/2021

Покрајинска скупштинска одлука о изменама Покрајинске скупштинске одлуке о Годишњем програму коришћења средстава из Буџетског фонда за шуме Аутономне Покрајине Војводине за 2021. годину, Службени лист Аутономне Покрајине Војводине бр. 38/2021

Покрајинска скупштинска одлука о изменама и допуни Покрајинске скупштинске одлуке о програму заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта на територији Аутономне Покрајине Војводине у 2021. години, Службени лист Аутономне Покрајине Војводине бр. 38/2021

Покрајинска скупштинска одлука о изменама и допуни Покрајинске скупштинске одлуке о Програму подршке за спровођење пољопривредне политике и политике руралног развоја за територију Аутономне Покрајине Војводине за 2021. годину, Службени лист Аутономне Покрајине Војводине бр. 38/2021

Правилник о додели бесповратних средстава женском предузетништву за субвенционисање трошкова набавке машина/опреме, рачунарске опреме, софтвера или услуге у циљу иновирања и дигитализовања процеса производње и операција у домену маркетинга и трговине у 2021. години, Службени лист Аутономне Покрајине Војводине бр. 37/2021

Правилник о изменама Правилника о додели бесповратних средстава привредним субјектима за суфинансирање пројеката од значаја за развој туристичког потенцијала АПВ у 2021. години – набавка машина и опреме и увођење технолошких иновација у промоцији и пословању угоститељских објеката, Службени лист Аутономне Покрајине Војводине бр. 37/2021

Правилник о изменама Правилника о додели бесповратних средстава привредним субјектима за суфинансирање пројеката од значаја за развој туристичког потенцијала АПВ у 2021. години – подизање нивоа квалитета објеката туристичке супраструктуре, Службени лист Аутономне Покрајине Војводине бр. 37/2021

Службени лист Града Београда

Одлука о јавном превозу путника у линијској пловидби на територији града Београда, Службени лист Града Београда бр. 71/2021

Одлука о допунама Одлуке о општим правилима кућног реда у стамбеним и стамбено-пословним зградама на територији града Београда, Службени лист Града Београда бр. 71/2021

Одлука о измени и допуни Одлуке о радном времену угоститељских објеката на територији града Београда, Службени лист Града Београда бр. 71/2021

Одлука о допуни Одлуке о бесповратном суфинансирању активности на инвестиционом одржавању и унапређењу својстава зграде, Службени лист Града Београда бр. 71/2021

Одлука о обезбеђивању услова за развој, управљање и одржавање сервиса за дигитално пружање услуга у области комуналних делатности и осталих послова из надлежности града Београда „Београд паметан град – Belgrade Smart City”, Службени лист Града Београда бр. 71/2021

Упутство за рад превозника и саобраћајног особља приликом коришћења уређаја у систему за наплату карата и управљање возилима у јавном превозу путника, Службени лист Града Београда бр. 70/2021

РАДНИ ОДНОСИ, ЗДРАВСТВЕНА И СОЦИЈАЛНА ЗАШТИТА

Службени гласник Републике Србије

Уредба о допуни Уредбе о мерама за спречавање и сузбијање заразне болести COVID-19, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Одлука о образовању Међуресорне радне групе за креирање и спровођење оперативног плана за приступачност за период од 2020. до 2024. године, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Одлука о изменама и допунама Одлуке о највишим ценама лекова за употребу у хуманој медицини чији је режим издавања на рецепт, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Одлука о образовању Савета за унапређење међугенерациске сарадње и солидарности, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Одлука о образовању Савета за питања старости и старења, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Исправка Одлуке о изменама и допунама Одлуке о највишим ценама лекова за употребу у хуманој медицини чији је режим издавања на рецепт, Службени гласник Републике Србије бр. 92/2021

Правилник о уступању потраживања Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање уз накнаду, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Правилник о измени и допунама Правилника о уговарању здравствене заштите из обавезног здравственог осигурања са даваоцима здравствених услуга за 2021. годину, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Правилник о измени Правилника о утврђивању цена здравствених услуга на примарном нивоу здравствене заштите, Службени гласник Републике Србије бр. 88/2021

Правилник о ценама здравствених услуга на секундарном и терцијарном нивоу здравствене заштите, Службени гласник Републике Србије бр. 88/2021

Правилник о измени и допуни Правилника о ближим условима и начину вршења процене здравствених технологија, Службени гласник Републике Србије бр. 89/2021

Решење о утврђивању обрачунског износа просечне годишње зараде за осигуранике који остварују право у августу 2021. године, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Листа о допунама Листе супстанци које изазивају забринутост, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Листа о допунама Листе супстанци кандидата за Листу супстанци које изазивају забринутост, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Листа лекова који се издају без лекарског рецепта и који се могу рекламирати у средствима јавног информисања, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори

Обавештење о датуму ступања на снагу Меморандума о разумевању између Министарства спољних послова Републике Србије и Министарства спољних послова и међународне сарадње Републике Италије о запошљавању чланова породице дипломатског, конзуларног и административно-техничког особља, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 17/2021

ОБРАЗОВАЊЕ, НАУКА, КУЛТУРА И ФИЗИЧКА КУЛТУРА

Службени гласник Републике Србије

Закон о употреби српског језика у јавном животу и заштити и очувању ћириличног писма, Службени гласник Републике Србије бр. 89/2021

Закон о очувању културног и историјског наслеђа Светог манастира Хиландар, Службени гласник Републике Србије бр. 94/2021

Одлука о оснивању Образовно-научног центра „Јастребац”, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Одлука о образовању Координационог тела за ефикасну заштиту права интелектуалне својине у Републици Србији, Службени гласник Републике Србије бр. 86/2021

Одлука о утврђивању летњиковца породице Пејачевић у Јарковцима за споменик културе, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Одлука о утврђивању мера заштите, границе заштићене околине и мера заштите заштићене околине Зграде „Митрополије” у Новом Пазару, непокретног културног добра, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Одлука о образовању Националног комитета за спровођење Конвенције за заштиту културних добара у случају оружаних сукоба, Службени гласник Републике Србије бр. 92/2021

Правилник о мерилима за утврђивање економске цене програма васпитања и образовања у предшколским установама, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Правилник о стручном усавршавању јавних извршитеља, Службени гласник Републике Србије бр. 92/2021

Решења о додели новчане награде за спортске резултате, Службени гласник Републике Србије бр. 87/2021

Решења о додели новчане награде за спортске резултате, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Решења о додели националног спортског признања, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори

Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о оснивању и условима делатности културно-информативних центара, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 17/2021

Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о ратним меморијалима, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 17/2021

Меморандум о сарадњи у областима омладине и спорта између Министарства омладине и спорта Републике Србије и Министарства образовања, културе, спорта, науке и технологије Јапана, Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори бр. 17/2021

Службени лист Аутономне Покрајине Војводине

Правилник о критеријумима за финансирање/суфинансирање пројеката од значаја за развој научноистраживачке делатности АП Војводине за пројектни циклус 2021–2024. године, Службени лист Аутономне Покрајине Војводине бр. 37/2021

Правилник о критеријумима за финансирање заједничких истраживачких пројеката научноистраживачких организација чији је оснивач АП Војводина у сарадњи са научноистраживачким организацијама Републике Српске, Службени лист Аутономне Покрајине Војводине бр. 38/2021

Правилник о додели бесповратних средстава за финансирање и суфинансирање пројеката невладиних организација и непрофитних институција у 2021. години, за унапређење сазнања деце у предшколским установама, као и ученика основних и средњих школа на подручју Аутономне Покрајине Војводине о ефикасном коришћењу енергије, Службени лист Аутономне Покрајине Војводине бр. 38/2021

Службени лист Града Београда

Одлука о допуни Одлуке о сталним манифестацијама у области културе од значаја за град Београд, Службени лист Града Београда бр. 71/2021

РАЗНО

Службени гласник Републике Србије

Коефицијент за израчунавање висине месечне закупнине за коришћење станова, Службени гласник Републике Србије бр. 90/2021

Индекси потрошачких цена потрошачких цена за август 2021. године, Службени гласник Републике Србије бр. 89/2021

Подаци о просечним зарадама и просечним зарадама без пореза и доприноса по запосленом, за јул 2021. године, Службени гласник Републике Србије бр. 93/2021

2

**СПИСАК ПРЕТПЛАТА НА СЛУЖБЕНА ГЛАСИЛА И
ЧАСОПИСЕ ЗА ПОТРЕБЕ БИБЛИОТЕКЕ УПРАВЕ У
2021. ГОДИНИ**

СЛУЖБЕНА ГЛАСИЛА

1.	СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
2.	СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ – МЕЂУНАРОДНИ УГОВОРИ
3.	СЛУЖБЕНИ ЛИСТ АП ВОЈВОДИНЕ
4.	СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ГРАДА БЕОГРАДА

СТРУЧНИ ЧАСОПИСИ

1.	КОРАЦИ: часопис за књижевност, уметност и културу
2.	ЛИПАР: часопис за књижевност, језик, уметност и културу
3.	НАША МЕСТА: часопис за локалну самоуправу
4.	ПРАВНА ПРАКСА: часопис за примену прописа
5.	ТОКОВИ ИСТОРИЈЕ: часопис Института за новију историју Србије

ОСТАЛЕ СЕРИЈСКЕ ПУБЛИКАЦИЈЕ

1.	БИЛТЕН ДРЖАВНОГ ПРАВОБРАНИЛАШТВА
2.	БИЛТЕН ЈАВНИХ ФИНАНСИЈА
3.	БИЛТЕН МИНИСТАРСТВА ДРЖАВНЕ УПРАВЕ И ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ
4.	БИЛТЕН РЕПУБЛИЧКОГ ЗАВОДА ЗА СТАТИСТИКУ
5.	БИЛТЕН УСТАВНОГ СУДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
6.	МЕСЕЧНИ СТАТИСТИЧКИ ПРЕГЛЕД
7.	САОПШТЕЊА РЕПУБЛИЧКОГ ЗАВОДА ЗА СТАТИСТИКУ

3

ПРЕГЛЕД СТАРИХ ПУБЛИКАЦИЈА

Изразећи у сусрет све израженијим захтевима корисника да пронађу одговор на специфична питања из професионалне праксе, кроз Информативни билтен континуирано ћемо упознавати своје читаоце са садржајима старих књига из богате ризнице библиотеке Управе. Наш фонд обухвата, између осталог, и вредне писане документе који, осим документационе, имају и научну и стручну вредност. Будући да су посреди књиге од историјског значаја, као и периодична издања и друге драгоцене библиотечке целине којима располажу постојећи фондови, овим путем настојали смо да проширимо лектуру свима онима који желе да се стручно усавшавају. Напомињемо да ове књиге (из којих дајемо само изводе) могу да се користе само у читаоници библиотеке Управе за заједничке послове републичких органа.

За овај број издвајамо:

- 1. Закон о унапређењу сточарства, донет 24. новембра 1898, Ниш, 1898.**
- 2. Платон и Цицерон: о пријатељству, Београд, 1909.**

У наредним бројевима Информативног билтена наставићемо са приказима тематски и жанровски разноврсних публикација нашег богатог фонда.

ЗАКОН

О

УНАПРЕЂЕЊУ СТОЧАРСТВА

БЕОГРАД

ИШТАМПАНО У ДРЖАВНОЈ ИШТАМПАРИЈИ КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ
1898.

МИ
А Л Е К С А Н Д А Р I

по милости Божјој и вољи народној
Краљ Србије

ПРОГЛАШУЈЕМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ ДА
ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВР-
ДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО

ЗАКОН

о

УНАПРЕЂЕЊУ СТОЧАРСТВА

Чл. 1.

Свака општина мора имати толико добрих приплодних мушких грла домаће стоке, колико је потребно за оплођивање женских грла дотичних родова

У колико буде недостајало оваких мушких грла према броју налазећих се женских, дужне су их набавити и издржавати општине о своме трошку и то :

а). потребан број бикова у року од 2 године; и

б). потребан број овнова и нерастова, у року од 1 године.

Чл. 2.

Набавка недостајућих приплодних мушких грла стоке може се, према имућству општина, вршити и постепено али се, до остављеног рока у чл. 1. под а. и б. мора довршити.

Колико која општина има да набави мушких приплодних грла стоке и којих родова, одређује сточна комисија (чл. 6.). —

Ако која општина не изврши ову своју дужност у одређеном року, надлежна среска, а у окружним варошима окружна власт, извршиће то о трошку дотичне општине.

Да се која општина ове обвезе са свим или од чести ослободи, нужан је образложен предлог надлежне надзорне полициске власти и одобрење Министра народне привреде.

Чл. 3.

Појединим општинама, у којима нема толико женских приплодних грла стоке, да би се због њих набавка и држање мушких приплодних грла правдало, или у којима би, услед специјалних околности, набавка и држање нарочитих приплодних грла било скопчано са особитим тешкоћама, може Министар народне привреде, на предлог надлежне полициске власти, дозволити, да се ради набавке и држања приплодних грла стоке удруже с другим општинама.

Чл. 4.

О набавци приплодних мушких грла домаће стоке за потребу општина, има се старати држава, односно Министар народне привреде.

Он се овлашћује, да било у државним заводима произведена, било са стране или у земљи набављена приплодна грла, може давати поједи-

ним општинама и на отплату, с тим, да рок отплате не буде дужи од 3 године.

Потребне суме новаца за набавку и издржавање приплодних грла стоке, прикупљаће општине прирезом од свију пореских глава по сразмери непосредне им порезе. Док се пак на овај начин прикупљени новац не употреби на намењени циљ, дужне су општине предати га најближем новчаном заводу на капиталисање с правом отказа у свако време.

Чл. 5.

Право на употребу општинских приплодних грла стоке имају сви грађани дотичне општине бесплатно, а по реду пријаве, о чему ће општинска власт водити тачан рачун.

Начин држања и употребе ове стоке утврдиће се правилником.

Чл. 6.

Никоме није дозвољено употребити за приплод мушка грла домаће стоке, ако их пре тога није прегледала сточна комисија и огласила као способна за приплод.

Ову комисију састављају државни економ, марвени лекар и председник дотичне општине. Деловођа је комисије писар општински.

Дијурне за овај рад одређиваће Министар народне привреде саобразно закону.

Начин рада ове комисије одредиће се правилником.

Чл. 7.

Преглед мушких приплодних грла домаће стоке у општинама, вршиће се сваке године у месецу фебруару.

За приплод неспособна мушка грла обележаваће се видним знаком.

За приплод неспособна грла имају се у те-чају од месец дана, рачунајући од дана обележавања, за приплод онеспособити (ушкопити), или касапници предати.

Ако онеспособљавање мушких грла за приплод не би у горе одређеном року извршио сам сопственик, онда ће општинска власт наредити да се то изврши о његовом трошку и на његов ризик, а за непослушност поступити по члану 11. овог закона.

Чл. 8.

Никоме није дозвољено домаћу стоку, како одраслу тако и приплод, држати преко зиме на пољу, а нарочито за време ноћи, већ за њу мора сваки домаћин, према своме стању, имати нарочите кошаре, у којима ће бити заклоњена од ветрова и друге непогоде.

У зимске месеце, рачунају се: новембар, децембар, јануар и фебруар.

Чл. 9.

Исто тако никоме није дозвољено држати на папи заједно мушка и женска грла коња старија од једне године и говеда старија од пола године, ако мушка грла нису пошкопљења или од стране сточне комисије обележена као за приплод способна.

Чл. 10.

Сваки сопственик стоке има, у границама овога закона, неограничено право располагања са својом стоком. Но никоме није дозвољено да своју или туђу стоку злоставља или мучи, било тучењем, било претоваривањем или на који други начин.

Ближе одредбе о томе прописаће се правилником.

Чл. 11.

Старање о извршењу овога закона спада у надлежност општинских власти.

За неизвршење одредаба поменутих у чл. 6, 7, 8, 9 и 10 овога закона, као и за невршење наредаба издатих на основу овога закона и правилника који ће се прописати, општинске власти узимаће појединце на одговор по полицијској уредби и казнити новчано од 5—20 динара у корист општинске касе. У поновном случају казна се има удвојити.

Величина казне зависи од величине кривице и од олакшавних или отежавних околности.

Жалбе против осуда општинских власти разматра и у последњем степену расправља среска односно окружна полициска власт. За рок и подношај жалбе, као и за застарелост кривице, вреде прописи полициске уредбе.

Чл. 12.

Надзор над општинским властима односно вршења овога закона водиће среске, односно окружне власти.

За лабаво вршење овога закона и наредаба виших власти основаних на овоме закону, среске односно окружне власти казниће председнике дотичних општина новчано од 10—30 динара у корист државне касе

Жалбе противу осуда среских односно окружних власти, разматрају и у последњем степену расправљају окружне власти, односно Министар народне привреде. За рок и подношај жалбе вреде одредбе закона о општинама.

Чл. 13.

Министар народне привреде овлашћује се, да из прихода класне лутрије или својих буџетских

средстава може давати награде (премије) оним лицима, која се буду одликовала као добри сточари.

Број величину и начин давања ових награда, одређује Министар народне привреде.

Чл. 14.

Министар народне привреде овлашћује се да пропише правилник за извршење овог закона.

Чл. 15.

Овај закон ступа у живот од дана кад га Краљ потпише и тада престају важити све одредбе, које су му противне.

Препоручујемо Нашим Министрима : Народне привреде и Унутрашњих дела, да овај закон обнародују и о извршењу се његову старају ; властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

24 новембра 1898 год.
у Нишу.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

(М. П.)

*Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата,
Министар правде,*

К. Н. Христић С. Р.

*Министар
народне привреде,*

С. М. Лозанић С. Р.

*Министар
унутрашњих дела,*

Јевр. А. Андоновић С. Р.

ПЛАТОН и ЦИЦЕРОН О ПРИЈАТЕЉСТВУ

ПРЕВЕО
Ј. ЛУКИЋ

ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРА
БРАНИСЛАВ ЦЕРОВИЋ-АЈХШТЕТ
БЕОГРАД.

ПЛАТОНОВ

ЛИСИД

ПРЕВОД СА ГРЧКОГА ЈЕЗИКА.

Предговор

Лисид је (о пријатељству) од мањих Платонових дела.

Сократ се у шетњи својој путем изван зида среташе с Хипоталом и Ктесипом и многим младићима. Пошто су га позвали, ушао је у вежбалиште да види лепе младиће, који су се вежбали у том вежбалишту.

Хипотал силно воли Лисида. То тврди Ктесип, а ни Хипотал то не одриче. Сократ, улазећи у вежбалиште, почиње разговор са самим Лисидом и његовим пријатељем Менексеном, који је био ту заједно с Хипоталом, а то стога да покаже на који се начин може стећи пријатељство једнога младића.

Разговор се не завршује никаквом одређеном мишљу о пријатељству.

Издање је Тајбнерово од Хермана 1909. г.

ПЛАТОНОВ

ЛИСИД

Лица у разговору :

Сократ, Хипотал, Ктесип, Менексен, Лисид.

Ишао сам пак из академије право у лицеј путем изван зида испод самога зида. Пошто сам био према вратаоцима, где је Панопов извор, ту сам срео и Хипотала, сина-Хијеронимова и Ктесипа Пеанијанина и друге младиће, који су се гомилице скупили с овим. И Хипотал, видевши мене где прилазим, рекао је: О Сократе, куда пак идеш и откуда? Из академије, рекао сам, идем право у лицеј. Овамо дакле, рекао је, право нама. Не приближујеш се? Вреди заиста. Куда, рекао сам, говориш, и којим вама? Овамо, рекао је, показавши ми право према зиду и ограду неку и врата отворена. Проводимо време, рекао је, ту и ми сами и други врло многи и лепи. Шта је то пак и какво провођење времена? Вежбалиште, рекао је, скоро подигнуто, а провођење времена обично у говорима у које би смо радо тебе примили. Добро пак радите, рекао сам. Али ко поучава ту? Твој друг, рекао је, и хвалилац, Мик. Зеуса ми, рекао сам, не незнатан човек, него ваљан учитељ беседништва. Хоћеш ли дакле да идеш, рекао је, да видиш и оне који су ту? Њега бих прво радо чуо и због чега улазим и ко је лепи. Један се једном, рекао је, други другом од нас свиђа, о Сократе. А ко теби, о Хи-

потале? ово ми реци. И овај запитан поцрвенео је. И ја сам рекао: О сине Хијеронимов Хипотале, ово пак више не говори да ли волиш кога или не, јер знам да не само волиш, него и да далеко већ идеш у љубави. Ја сам у другом пак незнатан и некористан, али ово ми је некако бог дао да брзо могу да познам и онога, који воли и онога, који се воли. И овај чувши поцрвенео је много још више. Ктесип је дакле рекао: Уљудно је пак, што црвениш, о Хипотале, и што се устежеш рећи Сократу име. Али ако овај и мало времена проведе с тобом, намучићеш га, док слуша тебе, који често говориш. Наше је дакле, о Сократе, заглушио уши и напунио именов Лисидовим. Ако би мало и пио, чини нам се, и кад се иза сна пробудимо, да чујемо Лисидово име. И што у разговору прича, и ако је страшно, није нешто сасвим страшно, него када нас песмама стане давити и делима и што је од овога страшније и да пева ономе, којега воли гласом дивним, који ми треба да подносимо слушајући, а сада, када га ти питаш, он црвени. Има, рекао сам, неки млади Лисид, као што ми се чини, али тврдим да њега, пошто сам чуо за име његово, нисам знао. Не зову га пак заиста, рекао је, по његову имену, већ се још назива по оцу стога, што се веома познаје отац његов, пошто добро знам да много треба да не познајеш лепоту дечакову, јер довољно је да се он и по самој овој лепоти познаје. Нека се казује, рекао сам, чиј је. Демократа, рекао је, Ексоњанина најстарији син. Добро, рекао сам, о Хипотале, што си ову племениту и младићску љубав свуда нашао. И мени деде покажи, што и овим показујеш да знам да ли знаш, што треба волелац о волеоцу њему или другим да говори. Ово ти, рекао је, нешто цениш, о Сократе, што овај говори? Да ли, рекао сам, поричеш и вољење онога, о којем овај говори? Не, рекао је, али поричем да певам песме и да пишем волеоцу. Није здрав, рекао је Ктесип, већ преклапа и бесни.

II. И ја сам рекао: О Хипотале, нити што од стихова треба да чујем нити песму, ако си неку испевао младићу, већ мишљење, да знам на који се начин владаш према оном, којег волиш. Овај ће ти пак, рекао је, рећи, јер он тачно зна и сећа се, ако је заиста, као што говори, од мене увек слушајући оглуноу. Тако ми богова, рекао је Ктесип, заиста знам, јер је и смешно, о Сократе; то пак, што онај, који је волелац и који различно од других мисли о дечаку, нема ништа особито да каже, што не би могао и дечак рећи, како није смешно? Што град цео пева о Демократу и Лисиду, деди дечакову и о свима старим, и о богатству и коњарству и победама у Питоју и Истму и Немеји и колима са четири коња и коњима тркачима, ово и пева и говори, а уз ово још, што је старије од овога, јер је дочекивање Херкула недавно нама у песми некој причао стога, што је због сродства с Херкулом дочекао Херкула њихов стари, који је се сам родио и од Зеуса и од кћери Дема, првога вође, што старице певају, и друго много такво, о Сократе; ово је, што овај, и говорећи и певајући, нагони и нас да слушамо. И ја чувши, рекао сам: О смешни Хипотале, пре него што си победио и песме пишеш и певаш себи похвалу? Али ни себи, рекао је, о Сократе, песме не пишем и не певам. Не мислиш, пак, рекао сам. Како је то пак? рекао је он. Од свега највише, рекао сам, погађају тебе ове песме, јер ако стекнеш таква волеоца, биће част за тебе то, што си рекао и испевао и у истини биће похвале као за онога, који је победио, пошто си таква волеоца добио; али ако ти побегне, у колико си више похвално волеоца, у толико већих и лепота и добара лишен чиниће се да си смешан. Који је дакле у љубавним приликама, о пријатељу, мудар, он не хвали онога, којег воли, пре него што га добије, бојећи се како ће успети. И уједно лепи, кад их ко хвали и велича, пуне се поноса и разметања; или не мислиш? Заиста, рекао је. Зар у колико су разметљивији, не постају не-

хватљивији? Природно пак. Какав би ти се дакле чинио ловац кад би он ловећи плашио ловце и чинио лов нехватљивијим? Јасно да је рђав. И речима и песмама дакле не заносити волеоца, већ дивљачити, велика је невештина. Зар не? Чини ми се пак. Гледај дакле, о Хипотале, да у свем овом кривим себе не учиниш због песништва, а заиста ја мислим да човека, који би песништвом удио себи, не би ти хтео признати да је добар пак песник, пошто је штетан себи. Не тако ми Зеуса, рекао је, јер велика би бесмислица била; али због овога ти пак, о Сократе, казујем, и ако што друго имаш, саветуј како би неко говорећи или шта радећи постао мио волеоцу.

III. Није лако, рекао сам, рећи, али кад би ми хтео учинити, да он на разговор дође, може бити могао бих ти показати шта треба с њим разговарати место овога, што ови кажу да ти говориш и певаш. Али ништа није, рекао је, тешко; јер ако ти уђеш са Ктесипом овим и седнеш и узразговараш се, мислим пак и овај ће ти доћи, јер он, о Сократе, особито воли да слуша, а заједно, пошто Хермову светковину светкују, помешали су се с њим и младићи и дечаци; доћи ће он дакле теби; а ако не, са Ктесипом се познаје због његоза братучеда Менексена, јер је Менексену пак од свих највише друг. Нека позове дакле овај њега, ако он пак не дође сам. Ово, рекао сам, треба чинити. И заједно са Ктесипом прилазио сам вежбалишту, а други су иза нас ишли. И ушавши затекли смо ту и дечаке, који су жртвовали и верске обичаје око жртвених животиња готово нешто већ свршене, и који су се дакле играли коцке и то окићене све. Многи су се дакле у дворишту играли на пољу, а неки су се у углу купалишне свлационице играли лихо или тако врло многим коцкама, из котаричица неких узимајући, а око ових су стајали други и гледали. С овим је дакле и Лисид био и стајао је и међу дечацима и младићима увенчан и лицем разликујући се, вредан да се каже

да је не само леп, него да је и леп и добар. И ми, право у крај према себи отишавши, седели смо — јер је ту била тишина — и нешто смо се један са другим разговарали. Окрећући се дакле Лисид је често посматрао нас, и јасно је било да жели да приђе. Дотле је пак и у неприлици био и скањивао се да приђе. Потом Менексен из дворишта међутим играјући се улази, и пошто је видео и мене и Ктесипа, дошао је да седне поред нас. Видевши дакле њега, Лисид је за њим дошао и заједно седео поред нас са Менексеном. Пришли су дакле и други, а и Хипотал пошто је видео више њих да ту стоје, иза ових сакривши се стао је ту, где је мислио да га неће видети Лисид, бојећи се да му не би био мрзак, и тако је стојећи слушао. И ја, на Менексена погледавши, рекао сам: О сине Демофонов, који је од вас двојице старији? Препиремо се рекао је. Дакле и који је од вас двојице племенитији, могли бисте се препирати, рекао сам. Сасвим, рекао је. И свакако који је пак од вас двојице лепши исто тако. Насмејали су се дакле оба. Ни који је пак од вас двојице богатији рекао сам, нећу питати, јер сте пријатељи. Зар не? Сасвим, рекли су. Дакле о заједници пријатељској говори се тако да се у овом пак ништа нећете разликовати, ако сасвим истину о пријатељству говорите. Сложили су се.

IV. Стао сам дакле после овога да питам који је од њих двојице правичнији и мудрији. Међутим неко је пришао и дигао Менексена, говорећи да зове дечачки учитељ телеснога вежбања; мени је се чинило да он случајно жртвује. Он је дакле одлазио, а ја сам Лисида запитао: Зар пак, рекао сам, о Лисиде, веома воли тебе отац и мати? Сасвим, рекао је. Зар не би хтели да си што срећнији? Како пак не? Али чини ли се теби да је срећан човек, који и робује и којем се ништа не допушта чинити што жели? Тако ми Зеуса мени не, рекао је. Дакле, ако те воли отац и мати и желе да будеш срећан, то је на сваки начин јасно да

од срца желе да будеш срећан. Како пак не? рекао је. Допуштају дакле теби што хоћеш да чиниш, и нити грде нити бране да чиниш што желиш? Заиста тако ми Зеуса, мени пак, о Сократе, и то забрањују врло много. Како говориш? рекао сам. Они, који хоће да си срећан, бране да то чиниш, што хоћеш? Али дакле кажи ми: ако би ти зажелео да се на којим од очевих кола возиш и ако би узео узде, кад је надметање, зар ти не би допустили, већ би забранили? Тако ми Зеуса не би заиста допустили, рекао је. Али коме би пак допустили? Има неки руковалац, који од оца плату добива. Како говориш? најамнику више допуштају него теби да ради што хоће од коња, и још уз то самом овом новац дају? Али зашто не? рекао је. Али запрегом од две мазге, мислим, допуштају ти да управљаш, и само кад би ти хтео да бијеш, пошто узмеш бич, допустили би. Откуда би, рекао је, допустили? Како пак? рекао сам. Ником се не допушта тући их? Чувару мазги, рекао је, и то врло. Робу или слободну? Робу, рекао је. И роба, као што се чини, цене више него тебе, сина и поверавају му своје имање више него теби, и дају да ради, што хоће, а теби забрањују? И ово ми још реци: Допуштају ли да ти сам управљаш собом, или ни ово не допуштају теби? Како пак, рекао је, допуштају? Али управља неко тобом? Ево овај дечји вођ, рекао је. Зар онај, који је роб? Али зашто не? Наш додуше, рекао је. Заиста страшно, рекао сам, што оним, који је слободан, управља роб. Како пак радећи опет овај дечји вођ тобом управља? Водећи пак учитељу, рекао је. Зар дакле управљају тобом и ови учитељи? Сасвим пак. Врло многе дакле теби господаре и вође од своје воље отац поставља. Али пак, кад кући дођеш матери, она ти допушта да радиш, што хоћеш, да јој срећан будеш, или око вуне или око разбоја, кад тка? Никако дакле не брани да се ти машаш или чунка или брда или другога којег оруђа за вунене радове. И

овај је, насмејавши се, рекао: Тако ми Зеуса, о Сократе, не само не брани, него би ме и тукла ако бих се машао. Херкула ми, рекао сам, зар си што учинио неправо оцу или матери? Зеуса ми, ја не, рекао је.

V. Али зашто пак тако страшно бране да ти срећан будеш и да радиш, што хоћеш, и целога дана хране тебе, који увек нечему робујеш и који једном речи готово од онога, што желиш, ништа не радиш? Тако ти, као што се чини, ни од новца, којег је толико, нема никакве користи, већ сви њим више управљају него ти, ни од тела, које је тако племенито, већ и ово други чува и пази, а ти не управљаш ничим, о Лисиде, не радиш ништа од онога, што желиш. Нисам пак још, рекао је, порастао, о Сократе. Може бити ово теби, о сине Демократов, не смета, пошто пак толико, као што мислим, и отац и мати теби допуштају и не чекају, док одрастеш, јер кад хоће да им се што прочита или напише, теби, као што мислим, прво од кућана то наређују. Зар не? Сасвим пак, рекао је. Дакле допушта ти се овде које хоћеш прво од слова да пишеш и које хоћеш друго, а и читати исто се тако допушта. И кад, као што мислим, лиру узмеш, не бране ти ни отац ни мати и затезати и попуштати, коју год хоћеш од жица, и посвирати и ударати пером. Или бране? Не заиста. Шта дакле може бити, о Лисиде, узрок, што овде пак не бране а у оном, што смо мало пре говорили, спречавају? Рекао је: Што ово пак, мислим, знам, а оно не. Добро, рекао сам, драги пријатељу. Не чека дакле твој пораст отац, па да допусти све, већ којег дана узмисли да ти боље од њега мислиш, тога ће дана поверити теби и себе и своје имање. Мислим и ја сам, рекао је. Добро, рекао сам. Али шта? Зар у суседа пак није иста намера као у оца твојега о теби? Да ли мислиш да ће он допустити теби да његовом кућом управљаш, кад узмисли да ти боље о кућењу од њега мислиш, или да ће он управљати? Мени ће допустити,

мислим. Али шта? Атињани, мислиш, неће ти поверити послове своје, кад осете да си довољно разуман? Ја мислим. Зеуса ми, рекао сам ја, шта би дакле радио велики краљ? Да ли би најстаријем сину, којег ће бити влада над Азијом, пре допустио, док се кува месо, да метне шта хоће у полевку, или нама, кад бисмо ми дошли к њему и доказали му да ми боље разумемо, него син његов о готовљењу јела? Нама заиста, рекао је. И овоме пак не би ни мало допустио да метне, и нама, и кад би смо пак хтели, захвативши прегршт соли, допустио би да метнемо. Како пак не? Али шта, кад би од очију син његов боловао, зар би допустио да се он маша својих очију, не држећи га за лекара, или би спречио? Спречио би. Али нама пак, кад би веровао да смо вични лекарству, и кад бисмо хтели отварајући очи удунути пепела, мислим, не би бранио, мислећи да право мислимо. Оно што је истинито, говориш. Зар би дакле и друго све нама допустио, пре него себи и сину, у чем би се чинило њему да смо мудрији од њих? Требало би, рекао је, о Сократе.

VI. Тако је дакле, рекао сам ја, о драги Лисиде; оно пак, у чем паметни постанемо, сви ће нам допустити, и Јелини и туђинци и људи и жене, и радићемо у овом што хоћемо и нико нам, колико до њега стоји, неће сметати, већ и сами ћемо слободни бити у том и другим управљати, и наше ће то бити, јер ћемо се користити тим; у чем памети не стекнемо, нико нам неће допустити то да радимо, што ми мислимо, већ ће сметати сви колико могу, не само туђинци, него и отац и мати и ако што у ових сродније има, и сами у овом бићемо другим послушни, и нама ће бити туђе, јер ничим се од тога нећемо користити. Признајеш да је тако? Признајем. Зар ћемо дакле ком мили бити и зар ће ко нас волети због овога, у чем смо некорисни? Не заиста, рекао је. Сад дакле нити тебе отац нити други другога икога воли, у колико је некористан. Не чани

се, рекао је. Ако дакле мудар престанеш, о дете, сви ће ти пријатељи и сви ће ти сродници бити, јер ћеш користан и добар бити; а ако не, теби нити ће други ико нити отац пријатељ бити нити мати нити сродници. Може ли дакле ко, о Лисиде, имати велике мисли о том, о чем још не мисли? И како може? рекао је. Ако ти дакле учитељ треба, још не мислиш. Истинито. Ни велике мисли дакле немаш, ако си безуман још. Зеуса ми, рекао је, о Сократе, не чини ми се.

¶. И ја, пошто сам га чуо, погледао сам ка Хипоталу, и у мало нисам погрешно, јер ми је дошло да кажем: Тако треба, о Хипотале, с љубазником разговарати се, понизујући и сузбијајући га, а не као ти, чинећи га разметљивим и слабим. Видевши дакле њега да се боји и да је се узнемирио од онога, што се говори, сетио сам се да је, и ако је стао близу, хтео да се крије од Лисида; прибрао сам се дакле и уздржао од говора. И у том је Менексен опет био дошао и сео је уз Лисида, одакле је и устао. Лисид дакле, врло детињски и пријатељски, кришом од Менексена мало говорећи мени је рекао: О Сократе, оно, што мени говориш, реци и Менексену. И ја сам рекао: Ово ћеш пак ти њему рећи, о Лисиде, јер си сасвим пазио. Сасвим заиста, рекао је. Гледај дакле, рекао сам ја, да упамтиш то што више зато да овоме све јасно кажеш; а ако што од тога заборавиш, опет ме запитај, кад ме сретнеш прво. Али учинићу, рекао је, ово, о Сократе, сасвим поуздано, добро знај. Али што друго му говори, да и ја чујем, док не буде време кући ићи. Али треба радити ово, рекао сам, пошто пак и ти подстичеш. Али гледај да помогнеш мени, ако ми стане одговарати Менексен, или зар не знаш да је свадљив? Да, Зеуса ми, рекао је, врло пак; због тога и хоћу да се ти с њим разговараш. Да будем, рекао сам, смешан? Не Зеуса ми, рекао је, већ да њега казниш. Откуда? рекао сам ја; није лако, јер је ваљан човек, Ктесипов ученик. Ту је и он

— зар не видиш? — Ктесип. Ни о чем се ти, рекао је, не брине, о Сократе, већ деде разговарај с њим. Треба се разговарати, рекао сам ја.

VIII. Док смо ово дакле ми говорили, нама самим рекао је Ктесип: Шта вас се два само забављате, а нас не примате у разговор? Али заиста, рекао сам ја, треба пустити, јер овај нешто од онога, што ја кажем, не схваћа, али каже да мисли да Менексен зна и подстиче да овога питамо. Што дакле, рекао је он, не питаш? Али питаћу, рекао сам ја. И мени реци, о Менексене, што те питам, јер случајно од детињства желим имовину неку, као што други жели другу. Један пак коње жели да тече, други псе, трећи злато, четврти части. Ја сам према овом миран, а тековину пријатеља веома волим, и волео бих себи пријатеља добра стећи него најбољу, по схваћању људском, препелицу или петла, и, тако ми Зеуса, бар ја, више него и коња и пса, а мислим, тако ми пса, волео бих више него Даријево злато стећи — дочекао бих много пре друга — више него самога Дарија. Тако сам ја неки волидруг. Вас дакле видећи, и тебе и Лисида, уплашио сам се и држим вас за срећне, што тако млади можете ово имање брзо и лако тећи, и ти си, Менексене, овога тако за пријатеља стекао и брзо и силно, и овај, Лисид, опет тебе, а ја сам тако далеко од те имовине, да не знам на који начин постаје један другом пријатељ, али ово дакле тебе хоћу да питам као вична.

IX. Још ми реци: Кад неко некога воли, који је којем од њих двојице пријатељ, волелац вољеноме или вољени волеоцу, или нема разлике? Нема, чини ми се, разлике, рекао је он. Како гонориш? рекао сам ја; обојица дакле један другом пријатељи постају, ако само један од двојице другог воли? Мени се, рекао је, чини. Зашто пак? зар не може волеоца опет не волети онај, којег он воли? Може. Како пак? дакле може се и мрзити онај, који воли? као што пак

каткада, чини ми се, љубавници трпе због љубавника, јер волећи што је могућно више, једни мисле да се опет не воле, други да се и мрзе, или ти се не чини истинито ово? Врло пак истинито, рекао је. Дакле у таквој прилици, рекао сам, један воли, други се воли? Да. Који је којем од њих двојице пријатељ? волелац вољеноме, било да се опет воли, било да се мрзи, или вољени волеоцу? или ни један од обојице опет у таквој прилици није један другом пријатељ, ако обојица један другог не воле? Чини се дакле да је тако. Друкчије се дакле сада нама чини, него што је се пре учинило, јер тада нам је се пак учинило, ако један од двојице воли, да су пријатељи обојица, а сада, ако обојица не воле, да ни један од обојице није пријатељ. По свој прилици, рекао је. Није дакле пријатељско волеоцу ништа, што исто тако не воли. Није, чини се. Ни пријатељи коња дакле нису они, које коњи исто тако не воле, ни пријатељи препелица, нити пак опет пријатељи паса и пријатељи вина и пријатељи вежбања и пријатељи мудрости, ако их мудрост исто тако не воли. Или пак воли ово сваки појединце, дакле не оно, што је пријатељско, или лаже песник, који је рекао:

Срећан, којем су и деца пријатељи и једнокопитни коњи и пси ловци и гост туђинац?

Не чини ми се, рекао је. Али чини ти се да говори истину? Да. Оно, што се воли дакле, волеоцу је пријатељско, као што се чини, о Менексене, и ако воли и ако мрзи, као што су скоро рођена деца, једна, која још не воле, друга, која и мрзе, кад их кажњавају мати или отац, ипак, и ако мрзе у то време, од свега заиста родитељима најмилија. Мени се чини, рекао је, да је тако. Није дакле онај, који воли, пријатељ према овом разлогу, него онај, који мрзи. Чини се. Многи се дакле од непријатеља воле, а од пријатеља мрзе, и непријатељима су пак пријатељи, пријатељима пак непријатељи, ако је оно, што се воли

пријатељско, а не оно, што воли. И заиста велика је бесмислица, о драги друже, или пре, мислим, и немогућно и пријатељу непријатељ и непријатељу пријатељ бити. Истину, рекао је, чини се да говориш, о Сократе. Дакле ако је, ово немогућно, оно, што воли, било би пријатељ онога, што се воли. Чини се. Оно, што мрзи, дакле опет непријатељ онога, што се мрзи. Мора бити. Дакле исто ће нам се догодити, да треба признавати, што и пре, да често има пријатељ онога, што није пријатељ, а често и онога, што је непријатељ, кад неко или оно, што (га) не воли или и оно, што (га) мрзи, воли, а често да има непријатељ онога, што није непријатељ или и онога, што је пријатељ, кад неко или оно, што (га) не мрзи, мрзи или и оно, што (га) воли, мрзи. Горе доле, рекао је. Шта да учинимо дакле, рекао сам ја, ако ни они, који воле, неће бити пријатељи нити они, који се воле нити они, који и воле и који се воле, или ћемо рећи да и осим тога има других неких још, који једни другим пријатељи постају? Не тако ми Зеуса, рекао је, о Сократе, никако не могу рећи, бар ја. Зар смо пак, рекао сам ја, о Менексене, сасвим нетачно испитивали? Не чини ми се, о Сократе, рекао је Лисид. И чим је рекао, поцрвенео је; чинило ми је се пак да он против воље избегава то, што је се рекло стога, што веома пази оно, што се говори, а јасно је било, и кад је слушао, да је такав.

Ж. Ја дакле хотећи и Менексена да одморим и обрадовавши се Лисидовој љубави према мудрости, окренуо сам се дакле Лисиду и њему сам говорио и рекао сам: О Лисиде, истину, чини ми се, говориш да се ми, да тачно посматрамо, не бисмо никада тако варали. Али овако пак више не идимо, јер и посматрање ми се чини као какав тежак пут. Али куда смо се окренули, чини ми се, треба ићи, посматрајући по песницима, јер ови су нам као оцеви и вођи у мудрости. Говоре пак не рђаво, мислећи о пријатељима, који су случајно пријатељи, али бог сам, говоре,

ствара пријатеље саме, водећи једне другима. Говоре некако ово, као што мислим, овако:

Увек пак сличнога води бог сличноме¹⁾ и чини познатим, или ниси читао ове речи? Јесам, рекао је. Зар ниси дакле и у делима најмудријих читао, која ово исто говоре да слично сличном треба увек да је пријатељ? Ово су пак они, који и о природи и о свету расправљају и пишу. Истину говориш, рекао је. Зар дакле, рекао сам ја, добро говоре? Може бити, рекао је. Може бити, рекао сам ја, половина је од тога добра, а може бити и све, али ми не схваћамо. Чини нам се пак да неваљалац неваљалцу, у колико ближе прилази и више говори, у толико већи непријатељ постаје, јер чини неправо, а немогућно је некако, да они, који чине неправо и они, којима се чини неправо, буду пријатељи. Зар није тако? Заиста, рекао је. Тако дакле половина од тога, што се говори, не би била истинита, кад би иначе неваљалци једни другима били слични. Истину говориш. Али ми се чини да говоре да су добри слични једни другим и да су пријатељи, а да неваљалци, због чега се и говори о њима, никада нису слични ни сами себи, већ да су и безумни и непостојани: што би пак само себи неслично било и различно, тешко би пак другом слично или пријатељско постало. Или зар се и теби не чини тако? Мени се чини, рекао је. Ово дакле говоре загонетно, као што се мени чини, о друже, они, који говоре да је слично сличном пријатељ, као што је само добри добром само пријатељ, а неваљалац се ни с добрим ни с неваљалим никада истински не спријатељује. Чини ли ти се? Сложио је се. Знамо дакле већ ко су пријатељи, јер нам разум назначује да су они, који су добри. Сасвим се пак чини, рекао је.

¹⁾ Стих Емпедокла, песника и философа из Агригента у Сицији (5. век пре Христа). По Емпедоклову учењу у природи су два начела: одбијање и привлачење — мржња и љубав.

XI. И мени, рекао сам ја, и ако се нешто пак не довољавам тим. Деде дакле, о Зеуса ми, видимо шта и ја сумњам. Сличан сличном, у колико је сличан, пријатељ, и користан такав такву? Али пре дакле: ма што слично ма чему сличном какву би корист могло доносити или какву би штету могло учинити, што не би и само себи могло? или шта би могло очекивати, што ни од себе не очекује? Како би могло једно друго волети такво пак нешто, што не доноси никакву помоћ једно другом? може ли како? Не може. Што се не би волело, како би било пријатељ? Никако. Дакле слични сличном није пријатељ, а добри добром, у колико је добар, не у колико је сличан, могао би бити пријатељ? Може бити. Али шта? Зар добри, у колико је добар, не би био у толико довољан себи? Био би. Довољни је пак онај, којем ништа не треба по довољности. Зар пак не? Онај, којем ништа не треба, не би ништа желео. Не би заиста. Који пак не би желео, он не би волео. Не би заиста. Онај пак, који не воли, није пријатељ. Не чини се (да је пријатељ). Како ће дакле добри нама дсбрим пријатељи бити пре свега, који нити чезну једни за другим, кад нису ту — довољни су пак себи и одвојени — нити, кад су ту, треба један другом? Који је начин да такви пак цене једни друге? Ниједан начин, рекао је. Пријатељи пак не би могли бити, који не цене себе. Истина.

XII. Гледај дакле, о Лисиде, како се потуцамо. Зар се пак сасвим у нечем варамо? Како дакле? рекао је он. Већ сам некада некога чуо где говори, и сад се сећам, да су слично сличном и добри добрим највећи непријатељи, а и Хесиода је спомињао као сведока, говорећи тако дакле:

И лончар се на лончара сриди и певач на певача и просјак на просјака¹⁾, и у другом пак свем, рекао је, при-

¹⁾ Хесиод, "Εοῦα καὶ Ἦμέρα" „радови и дани“, стих 26.

родно је да се особито, оно, што је најсличније, пуни и завидљивошћу и свадљивошћу и непријатељством једно према другом, а оно, што је најнесличније, пријатељством, јер се сиромаш приморава да богаташу буде пријатељ и слаби јакоме ради помоћи, и болесник лекару и сваки пак онај, који не зна, тражи и воли онога, који зна. И још је настављао говор дивније, говорећи да пак свега треба слично сличном да је пријатељ, али то би противно било овом: најпротивније је пак најпротивнијем највише пријатељ, јер жели такво што свако, али не оно, што је слично: суво пак жели влажно, хладно топло, горко слатко, оштро тупо, празно пуњења и пуно пражњења и друго тако по истом узроку, јер је противно противном храна; слично пак у сличном ништа не може уживати. И заиста, о друже, чинило је се да је и мудар, који ово говори, јер је добро говорио. А вама, рекао сам, како се чини да говори? Добро пак, рекао је Менексен пошто је дакле чуо. Да ли да кажемо дакле да је противно противном највише пријатељ? Сасвим. Добро, рекао сам ја. Зар није чудновато, о Менексене? И на нас ће одмах задовољни скочити ови сасвим мудри људи, који су вични порицању, и питаће зар није непријатељство пријатељству најпротивније? А овим шта ћемо одговорити? Или зар не треба признавати, да истину говоре? Треба. Зар је дакле, рећи ће, непријатељско пријатељском пријатељско или пријатељско непријатељском? Ни једно ни друго, рекао је. Али право неправу, или умереност разузданости, или добро зло? Не чини ми се да је тако. Али дакле, рекао сам ја, ако је заиста пак због противности што чему (пријатељском) пријатељско, треба и ово да је пријатељско. Треба. Ни слично дакле сличном ни противно противном није пријатељско. Не чини се.

XIII. Још и ово испитајмо да ли нам није непознато то, што је пријатељско, пошто заиста ништа од овога није, већ оно, што није ни добро ни зло, то је што каткад

дакле постаје пријатељ добру. Како говориш? рекао је. Али Зеуса ми, рекао сам, не знам, него заиста сам осећам несвест због непоузданости у расуђивању, и чини се по старој пословици да је пријатељско оно, што је врлинско. Личи дакле на нешто меко, глатко и масно, због чега се може бити лако исклизава и бежи од нас стога, што је такво. Говорим дакле да је пријатељско оно, што је добро. Ти пак не мислиш? Заиста. Говорим дакле пророкујући да је и онога, што је врлинско и онога, што је добро, пријатељско оно, што није добро ни зло. Уз то пак што ја, говорећи, пророкујем, почуј. Чини ми се као да су три нека рода, добро, зло и оно, што није ни добро ни зло. Шта пак теби? И мени, рекао је. И ни добро добру ни зло злу ни добро злу није пријатељско, као што предњи разговор не допушта. Остаје дакле, ако је иначе чему што пријатељско, да је оно, што није ни добро ни зло, пријатељско или добру или оном, што је такво, какво је то, јер не може некако злу пријатељско нешто постати. Истина. Ни слично заиста сличном, рекли смо сад тек. Зар не? Да. Неће дакле бити оном, што није ни добро ни зло, пријатељско оно, што је такво као то. Не чини се. Излази да само добру дакле постаје пријатељско само оно, што није ни добро ни зло. Природно, као што се чини.

XIV. Зар заиста дакле добро, рекао сам ја, о децо, води нас то, што се сада говори? Кад бисмо дакле замислили тело, које је здраво, онда ништа лекарске помоћи не треба, јер је довољно себи тако, да ни један, који је здрав, није лекару пријатељ због здравља. Зар не? Ни један. Али онај, који је болестан, мислим, због болести (пријатељ је лекару). Како пак не? Болест је зло, а лекарство је корисно и добро. Да. Тело пак по себи није ни добро ни зло. Тако. Нагони се пак тело због болести да лекарство жели и воли. Чини ми се. Оно, што није ни зло пак ни добро, постаје пријатељско добру због појаве зла. Чини

се. Јасно је пак да постаје (пријатељ добра) пре, него што постане само зло због онога зла, што га има; не може пак зло, које је постало, још желети добро и бити пријатељ(ско), јер не може, рекли смо, зло добру бити пријатељ. Не може пак. Размислите дакле о томе, што ја говорим. Говорим дакле да је по нешто такво и само, какво је год оно, што је с тим, а по нешто не; као кад би хтео ко бојом каквом што год намазати, с оним је пак што се намазало оно, чим се намазало. Сасвим. Да ли је дакле и тада такво по боји оно, што је се намазало, какво је оно, што је с тим? Не схваћам, рекао је. Али дакле, рекао сам ја, када би ко твоју косу, која је плава, белилом намазао, да ли би тада бела била или би се чинило (да је бела)? Чинило би се, рекао је. И заиста би била с њом белоћа. Да. Али ипак никако нешто више не може бити бела, већ с белоћом, која је с њом, нити је што бела нити црна. Истина. Али када пак, о пријатељу, старост њој исту ову боју донесе, онда је она постала (таква), какво је пак то (боја), што је с њом, појавом белоће бела. Како пак не? Ово дакле питам сад пак да ли ће, са чим је пак што, такво бити оно, што има, какво је оно, што је с тим; или не бити, ако је на неки начин с тим, а ако није, неће? Овако (на овај други начин) више, рекао је. И оно, што није ни зло пак ни добро, по каткада никако није зло због зла, које је ту, а јест, кад је зло, које је већ такво постало. Сасвим. Дакле кад још нема зла и поред зла, које је ту, ова пак појава (зла) чини да оно жели добро, а појава (зла), која чини зло, лишава га уједно и жеље и пријатељства добра, јер није више оно, што није ни зло ни добро, већ оно, што је зло, а добро злу није било пријатељ. Није заиста. Због овога дакле могли бисмо рећи да већ и мудраци више не воле мудрост, било да су богови било да су људи ови, али опет не бисмо могли рећи да воле мудрост они, који тако незнање имају, да су зли, јер ни-

један зао неук не воли мудрост. Остају дакле они, који имају ово зло, незнање, али који још нису због њега (зла) неразборити и неуки, већ који још мисле да не знају, што не знају, због чега дакле и воле мудрост, који нису ни добри ни зли још, а који су зли, не воле мудрост, а ни они, који су добри, јер нам се ни противно противном ни слично сличном није чинило пријатељ у предњим разговорима. Или се не сећате? Сасвим заиста, рекли су. Сада смо дакле, рекао сам ја, о и Лисиде и Менексене, заиста изнашли, што је пријатељ- (ско) и што није. Кажемо пак да је, и у души и у телу и свуда, оно, што није ни зло ни добро због појаве зла пријатељ добра. И рекли су и признали да је то сасвим тако.

XV. И ја сам дакле веома сам се радовао, као ловац неки, држећи радосно, што сам ловио. И потом не знам откуда ми је најчудноватија нека сумња дошла да није истинито оно, у чем смо се сложили и одмах ожалостивши се рекао сам: Гле чуда, о и Лисиде и Менексене, чини ми се да смо се у сну обогатили. Како пак? рекао је Менексен. Бојим се, рекао сам ја, да ни смо као на људе, разметљиве у говорима, наишли на неке такве лажи о пријатељу. Како дакле? рекао је. Дакле, рекао сам ја, гледајмо: Који је пријатељ, да ли је коме пријатељ или не? Природно, рекао је. Да ли је дакле ради ничега и због ничега или ради нечега и због нечега? Ради нечега и због нечега. Да ли (стога) што је пријатељ оно, ради чега је пријатељ пријатељу пријатељ или (стога) што није ни пријатељ ни непријатељ. Никако не схваћам, рекао је: Природно пак, рекао сам ја, али ћеш дакле може бити схватити, а мислим и ја ћу више знати, што говорим. Болесник је, сад смо рекли, лекару пријатељ; зар није тако? Да. Зар није због болести ради здравља лекару пријатељ? Да. Болест е пак зло? Како пак не? Шта је пак здравље? рекао сам

ја; добро или зло или ни једно ни друго? Добро, рекао је. Говорили смо дакле, као што се чини, да је тело, која није ни добро ни зло, због болести, дакле због овога зла, лекарству пријатељ. Лекарство је дакле добро. Ради здравља је дакле лекарство примило пријатељство. И здравље је добро. Зар не? Да. Да ли је пак здравље пријатељ или није пријатељ? Пријатељ. Болест је пак непријатељ. Сасвим. Дакле што није ни зло ни добро због зла и што је непријатељ добра, пријатељ је ради добра и онога, што је пријатељ(ско). Чини се. Дакле ради онога, што је пријатељ(ско), оно, што је пријатељ(ско), пријатељ(ско) је због онога, што је непријатељ(ско). Чини се.

XVI. Добро, рекао сам ја. Пошто смо догде дошли, о децо, припазимо да се не преваримо. То пак, што је пријатељ постао пријатељу пријатељ, остављам, а и то пак, што слично постаје пријатељ онога, што је слично, што је, рекли смо, немогућно; али ипак ово испитајмо да нас не превари то, што се сада говори. Лекарство је, велимо, ради здравља пријатељ. Заиста. Зар није дакле и здравље пријатељ? Сасвим. Ако је дакле пријатељ, ради нечега је. Да. Дакле ради нечега, што је пријатељ(ско), ако ће се сасвим подударати с пређашњим слагањем. Сасвим. Зар неће дакле и то бити опет пријатељ ради онога, што је пријатељ? Зар дакле не треба рећи да смо ми, тако идући, заиста дошли на неки почетак, који неће више вратити на друго пријатељство, већ ће доћи на прво пријатељство (на први почетак пријатељства), ради којег је, велимо, све друго пријатељ? Природно. Ово дакле говорим стога да нас све друго, што је, као што смо рекли, ради овога пријатељ, не вара стога, што је то као неке слике његове, док је оно прво то, што је заиста пријатељ(ско). Замислимо пак овако: ако ко што цени, као што на пример каткада отац сина од свега другог више цени, што би дакле такав ради

тога, што сина нада све држи, и друго што пак ценио? на пример кад би осетио да је он (син) пио сок од кукуте, да ли би ценио вино, кад би заиста мислио да ће то сина спасти? Зашто не? рекао је. Зар не и суд, у којем би вино било? Сасвим. Зар дакле тада ништа више не цени земљани суд него сина својега, ништа више три чаше вина него сина? или је овако некако: Свака таква жеља није због онога, што се ради нечега спрема, већ због онога, ради чега се све такво спрема; и ако често говоримо да ценимо злато и сребро, ипак дакле није то нешто више истинито; али оно, што нада све волимо, а јасно је да је ово, то је оно, ради чега се спрема и злато и све оно, што се спрема. Да ли ћемо тако рећи? Сасвим. Зар није и о пријатељству исти говор? што пак велимо да нам је пријатељско због нечега другога, што је пријатељско, види се јасно да речју говоримо ово: чини се да је пријатељско заиста оно само, чим се сва ова пријатељства, о којима се говори, завршују. Чини се да је тако, рекао је. Дакле оно, што је у истини пријатељско ради нечега пријатељскога, није пријатељско? Истина.

XVII. Ово је се дакле свршило да оно, што је пријатељско ради нечега пријатељскога, није пријатељско; али је заиста добро пријатељско? Мени се чини. Заиста се дакле због зла добро воли и овако је: Када би од трога, о чем смо сада пак говорили, добра и зла и онога, што није ни добро ни зло, двоје остало, зла би пак нестало и не би се никако дотицало ни тела ни душе ни другога, о чем пак велимо да то по себи није ни зло ни добро, зар тада ништа не би нама корисно било добро, већ би некорисно постало? Кад нас пак ништа више не би штетило, ништа нам никакве користи не би требало и тако би дакле тада било врло јасно да смо због зла добро желели и волели стога, што је добро лек од зла, а зло је болест: кад нема пак болести, ништа не треба лека. Да ли

је тако и од природе постало, те волимо добро због зла ми, који смо и између зла и добра, а само оно (добро) себе ради никакве потребе нема? Чини ми се да је тако, рекао је. Дакле оно, што нам је пријатељско, чим су се завршивала сва друга пријатељства, о којим смо рекли да су пријатељства ради другог, што је пријатељско, баш ништа на ова не личи. Ово је се пак ради онога, што је пријатељско, назвало пријатељско, а истинито пријатељско чини се да је све, што је од природе постало противно овом; дакле оно, што је пријатељско, опет нам се појавило ради онога, што је непријатељско; кад би пак нестало онога, што је непријатељско, не бисмо више, као што ми се чини, имали оно, што је пријатељско. Не чини ми се, рекао је, као што се пак сада говори. Да ли, рекао сам ја, Зеуса ми, ако би се зло уништило, ни гладовања ни жедњења ни другог чега такога не би било више? или глад пак, ако би и људи и животиње друге биле, неће бити штетна? још и жеђ пак и друге жеље, али не зле, ако би зло пропало? или је смешно питање шта ће бити тада или шта неће бити? Ко пак зна? Али дакле ово знамо да и у овој прилици оном, који гладује, глад може бити штетна, а може бити и корисна. Зар не? Сасвим. Зар не може и онај, који је жедан и који друго такво жели, каткада корисно (добро) желети, каткада штетно (зло), а каткада ни једно од тога двога (ни добро ни зло)? Свакако. Ако би се дакле уништило зло, које није од природе зло, шта би се са злом заједно уништило? Ништа. Биће дакле жеље, које нису ни добре ни зле, и ако се уништавају зла. Чини ми се. Може ли онај, који жели и воли, да не воли оно, што жели и воли? Не чини ми се. Биће дакле, као што ми се чини, неких пријатељстава, и ако се уништавају зла. Да је пак зло узрок некога пријатељства, онда с уништењем овога зла не би било пријатељства, јер с уништењем узрока не би могло још некако бити оно, чега је био

овај узрок (последица не може бити без узрока). Право говориш. Зар се дакле нисмо сложили да оно, што је пријатељско, воли нешто и због нечега и зар нисмо замислили тада пак да због зла оно, што није ни добро ни зло, воли добро? Истина. Сада пак, као што ми се чини, појављује се други неки узрок тога „волети и волети се“ (узајмичнога вољења). Зар је заиста дакле, као што смо мало пре говорили, жеља узрок пријатељства, и зар је оно, што жели, пријатељ ономе, што - жели и тада, када жели, а оно, што смо раније говорили о пријатељству, био је неки празан говор, као велика спевана песма? Чини ми се, рекао је. Али заиста, рекао сам ја, оно пак, што жели, жели оно, што нема. Зар не? Да. Оно дакле, што нема, пријатељ онога, што год нема? Чини ми се. А оно, што нема, постаје, чега се год ко лишава. Како пак не? Онога што је сродно дакле, као што се чини, ако је пак случајно љубав, пријатељство и жеља, као што се чини, о Менексене и Лисиде. Сложили су се. Ви дакле ако сте пријатељи један другом, по природи сте некако сродни себи самим. Свакако, рекли су. И ако дакле неко другога жели, рекао сам ја, о децо, или воли, никад га не би желео нити волео нити љубио, да није случајно сродан некако ономе, којег воли или по души или по некој душевној особини или владању или лику. Сасвим, рекао је Менексен, а Лисид је ућутао. Добро, рекао сам ја. Учинило нам је се да је потребно волети оно, што је дакле од природе сродно. Чини ми се, рекао је. Потребно је пак правом волеоцу и непритворном да га воли љубазник. Лисид дакле и Менексен једва су се некако сложили, а Хипотал је од радости мењао различне боје.

XVIII. И ја сам рекао, хотећи говор да прегледам: Ако се пак што оно, што је сродно од онога, што је слично разликује, могли бисмо рећи што, као што ми се чини, о и Лисиде и Менексене, о пријатељском, што је. Ако је

пак случајно исто и оно, што је слично и оно, што је сродно, није лако оставити се предњег говора да је слично сличном због сличности некорисно, а признавати да је некорисно оно, што је пријатељско, погрешно је. Хоћете ли дакле, рекао сам ја, пошто смо као пијани од говора, да допустимо и кажемо да је оно, што је сродно, нешто различно од онога, што је слично? Сасвим. Да ли ћемо дакле узети да је и добро сродно свему, а зло да је туђе? или да је зло злу сродно, а добру добро, а оном, што није ни добро ни зло, оно, што није ни добро ни зло? Рекли су дакле да им се чини да је свако сваком од тога сродно. Опет смо дакле, рекао сам ја, о децо, упали у онај говор о пријатељству, који смо у почетку одбацили, јер неправедни неправедном и зли злом ништа мање неће бити пријатељ него добри добром. Чини се, рекао је. Како пак? ако кажемо да је оно, што је добро и оно, што је сродно, исто, зар може друго што него добри добром само бити пријатељ? Сасвим. Али заиста смо и ово пак мислили да смо порекли себе, зар се не сећате? Сећамо се. Шта би дакле требало још нама говора? Или је јасно да ништа не треба? Треба дакле, као мудри браниоци у судовима, све оно, што је се рекло, опет да разгледам. Ако пак ни они, који се воле, ни они који су слични, ни они који су неслични, ни они који су добри, ни они који су сродни, ни друго што смо рекли — јер се ни ја више не сећам због мноштва — ако, кажем, ништа од овога није пријатељ, ја пак ништа више немам шта да кажем. Кад сам ово рекао, имао сам на уму да другога већ којега од старијих подстакнем (да говори), али потом, као зли духови неки, вође и Менексенов и Лисидов, пришавши с њиховом браћом, позивали су их и заповедали им да кући иду, јер је већ било доцкан. У почетку смо дакле и ми и они, што су стајали око нас, њих терали, али пошто ништа нису марили за нас, него су, говорећи

језиком нешто мало туђим, и љутили се и ништа мање звали их, а нама је се чинило, пошто су они мало пили о Хермовој светковини, да је тешко њима владати, побеђени дакле од њих растурили смо друштво. Међутим ја сам, кад су они већ одлазили, рекао : Сад смо пак, о и Лисиде и Менексене, смешни постали и ја, стар човек, и ви, јер ће рећи ови одлазећи како ми мислимо да смо пријатељи једни других — јер и себе међу вас стављам — а још нисмо могли изнаћи шта је пријатељ.

4

ПРЕГЛЕД НОВИХ КЊИГА

1. ДИЈАГНОЗЕ ДРУШТВА И ВРЕМЕНА
Владимир Дворниковић
Београд: Б. Кукић; Чачак: Градац К, 2019.
2. ЂАВО У ПИСАЊЕМ СТОЛУ
Паоло Мауренсиг
Београд: Геопетика издаваштво, 2019.
3. СИН-РИБА: СИТУАЦИЈЕ
Александар Прокопиев
Београд: Геопетика издаваштво, 2020.
4. БЕНГАЛСКА НОЋ – МАИТРЕЈИ
Мирча Елијаде
Београд: Геопетика издаваштво, 2020.
5. БРАЋА ПО ДУШИ
Давид Диоп
Београд: Геопетика издаваштво, 2020.
6. МАЛИ ДЕЧАК
Лоренс Ферлингети
Београд: Геопетика издаваштво, 2020.
7. НАШ ВЕЛИКИ АЛБУМ ЕЛЕКТРИЧНИХ ДАНА
Јохана Максл
Београд: Геопетика издаваштво, 2020.
8. ПРОПИТИВАЊЕ ПЕСКА
Мира Поповић
Београд: Геопетика издаваштво, 2020.
9. 3: РОМАН
Дана Годоровић
Београд: Геопетика издаваштво, 2019.
10. НЕМАЧКИ МИСТИЦИ, ДУХОВНИЦИ И АЛХЕМИЧАРИ XVI ВЕКА
Александар Коаре
Београд; Чачак: Градац К, 2019.
11. РЕНЕСАНСА: ЕСЕЈИ О УМЕТНОСТИ И ПЕСНИШТВУ
Волтер Пејтер
Београд: Б. Кукић; Чачак: Градац К, 2019.
12. ЛОТРЕАМОН
Гастон Башлар
Београд: Б. Кукић; Чачак: Градац К, 2019.
13. ПСИХОАНАЛИЗА ВАТРЕ
Гастон Башлар
Чачак; Београд: Градац К, 2019.

14. ЛЈУДИ ОПИЈЕНИ БОГОМ
Жак Лакаријер
Београд: Б. Кукић; Чачак: Градац К, 2019.
15. СИМБОЛИКА КРСТА
Рене Генон
Чачак; Београд: Градац К, 2019.
16. ЗАТУПЉУЈУ НАС: ТАЈНА СТРАТЕГИЈА
ОБАВЕЗНОГ ШКОЛОВАЊА
Џон Тејлор Гато
Чачак: Градац К, 2019.
17. ТРЕЋА СИЛА
Димитрије Митриновић
Београд: Б. Кукић; Чачак: Градац К, 2004.
18. ИСТОРИЈА МУЧЕЊА КРОЗ ВЕКОВЕ
Џорџ Рајли Скот
Чачак: Градац К, 2020.
19. ЛУТАРЊА ЗВЕЗДА
Ралф Волдо Емерсон
Чачак; Београд: Градац К, 2020.
20. О ПЛЕМЕНИТОСТИ И НАДМОЋНОСТИ ЖЕНСКОГ ПОЛА
Хајнрих Корнелије Агрипа
Чачак: Градац К, 2020.
21. О НЕПОСЛУШНОСТИ
Ерих Фром
Чачак: Градац К, 2020.
22. ЈЕСЕЊИ ЛИСТИЋИ
Андре Жид
Београд: Б. Кукић; Чачак: Градац К, 2020.
23. НЕСАНИЦА
Иво Андрић
Београд: Б. Кукић; Чачак: Градац К, 2020.
24. ШЕТАЧ
Јованка Живановић
Београд: Б. Кукић; Чачак: Градац К, 2020.
25. ПРЕДАХ
Марио Бенедети
Београд: Хоплит, 2019.

PREPORUČUJEMO

1. Jaroslav Višnjakov; Tatjana Černikova: **CARSKA RUSIJA: OD XVII DO POČETKA XX VEKA: ISTORIJA RUSIJE KNJIGA 2.** / Beograd: Evoluta, 2019.

Preuzeto sa sajta:

https://www.delfi.rs/knjige/146624_istorija_rusije_2_carska_rusija_do_pocetka_xx_veka_knjiga_delfi_knjizare.html

Rusija je predstavljala stalešku monarhiju čije je uređenje i način delovanja veoma slikovito opisan u monografiji. U nauci ova završna tačka monografije dobila je priznanje kao trenutak vrhunca samostalne i autentične ruske civilizacije i države.

Autori se oslanjaju na bogate tradicije ruske historiografije od S. M. Solovjeva i V. O. Ključevskog do naših dana. Težili su da što plastičnije i objektivnije sagledaju osnovne faze razvoja ruske države, da prikažu njen razvoj u kontekstu svetske istorije uz sagledavanje objektivnih i subjektivnih faktora koji su uticali na njenu prošlost.

Autori se nisu zadržali na sagledavanju osnovnih pravaca razvoja ruske spoljne politike, već su sagledavali i druge strane života ruskog društva i transformaciju niza bitnih institucija ruske civilizacije.

Osim direktne naracije, čitalac dobija mogućnost da sagleda istoriju Rusije kroz više biografija najbitnijih učesnika događaja i kroz delove dokumenata najbitnijih za posmatrano pitanje. Ukoliko u ruskoj istoriji postoji više ocena pojedinog događaja, autori nisu insistirali na jednom mišljenju, već su iznosili na čitalački sud nekoliko oprečnih stavova više istoričara.

2. Jens Bjernebye: **TRENUTAK SLOBODE: ISTORIJA BESTIJALNOSTI 1** / Beograd: Dereta, 2017.

Preuzeto sa sajta: <https://dereta.rs/p/5687/Trenutak-slobode>

Sudski poslužitelj u mirnom alpskom gradiću Hajligenbergu ne može da se seti svog imena. Ne može da se seti ni kako je došao tu i postao ono što jeste. Naizgled, život u tom okruženju je prijatan i lep. Sve će se promeniti kada jednog dana bude uhvatio sudiju kako tokom suđenja, za koje nije bio ni najmanje zainteresovan, krišom gleda kompromitujuće fotografije maloletnika i nekih gradskih velikodostojnika. Ispostavlja se da bezbrižno mesto ušuškano u Alpima nije ni izbliza toliko mirno kao što se na prvi pogled čini. Taj događaj pokrenuće lavinu sećanja sudskog poslužitelja na mladost i lutanja po svetu, zahvaćenom ratnim vihorom. Pred čitaocem iskrsavaju rimske katakombe, tople letnje noći u Bruklinu, javne kuće u Stokholmu, detinjstvo u Norveškoj, lutanja po Nemačkoj. Za sve to vreme on beleži svoje protokole u dvanaest ogromnih tomova, naslovljenih *Istorija bestijalnosti*, gde postepeno otkriva strašnu prirodu ljudskog duha, obuzetog svirepošću i beznađem, koji će doživeti svoj vrhunac u Nemačkoj tokom Drugog svetskog rata. Bjernebye tako ispisuje tmurnu hroniku

jednog od najkrvavijih vekova u ljudskoj istoriji – XX veka – kao i putopis kroz opustele gradove, stvarne i snevane.

Trenutak slobode: hajligenberški rukopis Jensa Bjernebuea postao je klasik norveške književnosti i manifest borbe protiv ponovnog rađanja fašizma u posleratnoj Evropi. Sam Bjernebue je bio oštar i beskompromisan kritičar norveškog društva i zapadne civilizacije, uzrok većine nemira, kontroverzi i skandala na norveškoj kulturnoj sceni tokom dvadeset pet godina. Bio je jedini pisac u Norveškoj kome je knjiga sudski bila zabranjena. Zbog problema sa alkoholom i depresijom 1976. izvršio je samoubistvo u pedeset i šestoj godini života

3. Jens Bjernebue: **BARUTANA: ISTORIJA BESTIJALNOSTI 2** / Beograd: Dereta, 2019.

Preuzeto sa sajta: <https://dereta.rs/p/8093/Barutana>

*Važno je istaći da su dve najvažnije ideje o slobodi
koje je ljudski rod smislio, hrišćanstvo i socijalizam,
neobično slične po tome što su se obe izvitoperile
u nešto sasvim suprotno od onoga što jesu.*

Barutana je drugi deo kultne trilogije *Istorija bestijalnosti*, koja predstavlja jednu od najoštrijih kritika savremenih političkih elita, kako istočnih diktatura, pre svega staljinizma, tako i zapadnih 'demokratskih' sistema, koji su isto tako ogrezli u krvi. Bjernebue nastavlja gde je stao s prvim delom, *Trenutak slobode* (Dereta, 2017), sa beleženjem svojih „protokola” kojima beskompromisno i surovo definiše ljudsku prirodu, patologiju zapadnog društvenog koncepta i teror tog društva nad pojedincem.

Sva zbivanja se odigravaju u ograđenom i dobro čuvanom prostoru u čijem središtu se nalazi *La poudrière*. To je kula koja je nekada služila kao barutana, a sada je neka vrsta azila za bogate pacijente, uglavnom teške kriminalce sa ozbiljnim mentalnim poremećajima. Ovoga puta ime glavnog junaka, inače domara Barutane, često varira, shodno internacionalnom okruženju pacijenata: Ivan, Žan, Đovani, Johanan. Zajedno sa doktorima i pacijentima uzima LSD i hašiš i, baš kao i u prvom delu, kroz tu haotičnu vizuru marljivo beleži svoje životno delo: istoriju bestijalnosti ljudskog roda.

4. Jens Bjernebye: **TIŠINA: ANTIROMAN I APSOLUTNO POSLEDNJI PROTOKOL: ISTORIJA BESTIJALNOSTI 3** / Beograd: Dereta, 2019.

Preuzeto sa sajta: <https://dereta.rs/p/8080/Tisina>

U jednoj neimenovanoj zemlji u severnoj Africi, narator razgovara s prijateljem Alijem, afričkim revolucionarom i intelektualcem, i sa distance secira ne samo evropsku istoriju već i zločine koje su na tlu Novog sveta Evropljani počinili u ime kolonijalističke ekspanzije i pokrštavanja. Takođe, glavni junak se upušta u fiktivne razgovore sa Kolumbom, Robespjerom, Bogom i Satanom, iz kojih se dolazi do poražavajućeg zaključka kako su Kortesoovo uništenje Asteka i Pizarovo istrebljenje Inka ravni Hitlerovom genocidu nad Jevrejima i kako čitava ljudska istorija u stvari nije ništa drugo do puka hronika beskrajnog niza užasnih zločina.

Tišina je antiroman – poslednji protokol i završni deo trilogije *Istorije bestijalnosti* – kritika postkolonijalističkog svetskog poretka i analiza prirode ljudskog zla. Kao retko koje delo evropske književnosti, *Tišina* ne pravi nikakve kompromise sa krvavom zaostavštinom zapadne civilizacije iz koje i sam autor potiče, a potom i celokupnog čovečanstva, pre svega njegovih vladajućih struktura. Iako Bjernebye zaokružuje svoju trilogiju još sedamdesetih godina prošlog stoleća, gotovo pola veka kasnije ovo sada već klasično delo svetske književnosti nije nimalo izgubilo na svojoj aktuelnosti i relevantnosti.

5. Frederik Begbede: **ŽIVOT BEZ KRAJA** / Beograd: BOOKA, 2018.

Preuzeto sa sajta: <https://www.booka.rs/knjige/savremena-knjizevnost/zivot-bez-kraja/>

Duhoviti, satiričan, provokativan do bezobrazluka, ali i ljubavnički i roditeljski nežan do neprepoznavanja, Begbede još jednom poetira i još jednom ostavlja iza sebe delo koje ga svakako približava besmrtnosti.

„Život je krvoproliće. Masovno ubistvo od 59 miliona mrtvih godišnje. 1,9 smrtnih slučajeva u sekundi. 158.857 smrtnih slučajeva dnevno. Od početka ovog pasusa, dvadesetak ljudi u svetu je umrlo – i više ako čitate polako. Ne razumem zašto se teroristi trude da podignu statistike: nikad neće uspeti da ubiju toliko ljudi kao Majka Priroda. Čovečanstvo biva desetkovano u opštoj ravnodušnosti. Tolerišemo ovaj svakodnevni genocid kao da je posredi normalan proces. Mene smrt sablažnjava. Ranije sam o njoj razmišljao jednom dnevno. Otkad imam pedeset godina, svaki čas mislim na nju.

Da budemo jasni: ne gnušam se smrti; gnušam se svoje smrti. Ako velika većina ljudi prihvata neizbežno, to je njihov problem. Lično, ne vidim smisao u umiranju. I reći ću još nešto: smrt neće proći kroz mene. Ova priča govori o mom nastojanju da prestanem da umirem glupavo kao svi ostali. Preminuti bez reakcije nije dolazilo u obzir. Smrt je stvar lenjosti, samo fatalisti veruju da je neminovna. Prezirem pomirene sa sudbinom, koji uzdišu govoreći ‘eh, sve nas to čeka, pre ili kasnije’. Crknite svi negde drugde, slabašni smrtnici.”

Preuzeto sa sajta: <https://glossy.espresso.co.rs/zabava/knjige/133373/vreli-knjizevni-avgust-tri-knjige-koje-morate-procitati-ovog-leta>

Najveći dendi savremene evropske književnosti i neosporni ljubimac domaće publike Frederik Begbede vraća se mega-bestselerom *Život bez kraja*. Ovo je roman u kome se obračunava sa sopstvenom (be)smrtnošću, tom opsesijom modernog čoveka, obilazeći svet u potrazi za čarobnim napitkom večne mladosti.

Frederik Begbede (Frédéric Beigbeder, 1965) jedan je od najznačajnijih, najprovokativnijih i najpopularnijih savremenih francuskih pisaca. Do sada je objavio romane: *Mémoire d'un jeune homme dérangé*, *Praznik u komi (Vacances dans le coma)*, *Ljubav traje tri godine (L'amour dure trois ans)*, *699 dinara (99 francs)*, *Windows on the World*, *Romantični egoista (L'égoïste romantique)*, *U pomoć, molim za oprostaj (Au secours pardon)*, *Francuski roman (Un roman français)*, *Una i Selindžer (Oona & Salinger)*, *Život bez kraja (Une vie sans fin)*.

Osim pisanjem bavio se i advertajzingom, radio je za brojne magazine, vodio je TV šou. Godine 1994. osnovao je književnu nagradu „Prix de Flore” koja se svakog novembra dodeljuje talentovanim piscima (među dobitnicima su Mišel Uelbek i Ameli Notomb) u legendarnom *Café de Flore*, u kome se nekada okupljala intelektualna elita, kao što su bili Žan-Pol Sartr, Simon De Bovoar i drugi.

6. Mojsej Likmanovič Majerovič: **ŠLIMAN** / Beograd: Evoluta, 2018.

Preuzeto sa sajta: <https://www.makart.rs/knjige/knjiga-sliman-mojsej-likmanovic-majerovic-38444>

Šliman je bio samouki arheolog. Mnogi naučnici do danas ne mogu da mu oprostite njegove greške i zablude, mada su one bile svojstvene tadašnjem stanju nauke. Cilj ove knjige je da pokaže kako je Šliman prošao put od rasipništva i površnosti do temeljnog i razboritog naučnog rada.

Okružen nepoverenjem stručnjaka, ismejan od strane nemačkih profesora-činovnika, on je radio uporno i samopožrtvovano.

Smrt je prekinula njegov rad i napredak u nauci na pola puta. Posle Šlimana, arheologija se naglo razvijala. Postala je ozbiljna i važna naučna disciplina. Na osnovu činjenica prikupljenih uz pomoć nje, donosimo zaključke o nivou kulture i stanju društva u staro doba.

7. Paolo Maurensig: **ĐAVO U PISAĆEM STOLU** / Beograd: Geopoetika izdavaštvo, 2019.

Preuzeto sa sajta: <http://www.geopoetika.com/book.php?id=4716>

Još jedna očaravajuća bajka-roman iz pera Paola Maurensiga – višeslojna priča sa mnogim poukama i porukama. U švajcarsku varošicu koju je nekada posetio veliki Gete, u času kada počinje da hara lisičije besnilo, stiže tajanstveni i neobični književni izdavač iz Lucerna. On s lakoćom navodi sve žitelje mesta da se prepuste istoj strasti: pisanju knjiga. Ta strast podrazumeva i grozničavu želju da njihova dela budu objavljena. Da li je neobični izdavač zapravo đavo? Jer, književnost se u ovoj priči ukazuje kao omiljeno đavolovo oružje uz pomoć kojeg izvlači ono najgore što je u čovekovoju duši. Što je veći broj osoba koje se posvećuju istoj kreativnoj aktivnosti, toliko ona više propada. Odnosno, što više određena umetnost propada, to je veći broj osoba koje joj se posvećuju, zaključuje nepoznati pripovedač bajke o đavolu koji se krije u pisaćem stolu.

Paolo Maurensig, italijanski romanopisac i esejista, rođen je u Gorici 1943. godine. Veliku pažnju svetske književne javnosti privukao je njegov ratni roman o antisemitizmu i strasti prema šahu – *Varijanta Lineburg* (1993, Geopoetika 2003), preveden na više od dvadeset jezika. Sa sledećim romanom, *Canone inverso* (1996, Geopoetika 2002), Maurensig obrađuje svoju, pored šaha i slikarstva, omiljenu temu – muziku. Po tom svetskom bestseleru snimljen je i igrani film. Među Maurensigove značajne romane ubrajaju se i *Čuvar snova* (2003, Geopoetika 2004), *Vukovlad – gospodar vukova* (2006, Geopoetika 2007), *Oluja – Đorđoneova tajna* (2009), *Arhandeo šaha – tajni život Pola Morfija* (2013), *Teorija senki* (2015, Geopoetika 2016) i *Đavo u pisaćem stolu* (2018, Geopoetika 2019).

5

ЛИСТА НАЈЧИТАНИЈИХ КЊИГА

**ЛИСТА НАЈЧИТАНИЈИХ КЊИГА У БИБЛИОТЕЦИ УПРАВЕ
ЗА ПЕРИОД АВГУСТ–СЕПТЕМБАР 2021. ГОДИНЕ**

1. ХИМЕРИНА КРВ: РОМАН О ДУЧИЋУ
Славиша Павловић
Београд: Лагуна, 2020.
2. О ЧЕМУ ГОВОРИМ КАД ГОВОРИМ О ТРЧАЊУ
Харуки Мураками
Београд: Геопоетика издаваштво, 2017.
3. ПОСЛЕДЊА ПРИЛИКА
Фредрик Бакман
Београд: Лагуна, 2019.
4. ОСТРВО ПЕЛИКАНА
Миодраг Мајић
Београд: Вулкан издаваштво, 2020.
5. ЖИВОТ И ВРЕМЕНА МАЈКЛА К
Џ. М. Куци
Београд: Лагуна, 2019.
6. ДРУГЕ БОЈЕ: ЕСЕЈИ И ЈЕДНА ПРИЧА
Орхан Памук
Београд: Геопоетика, 2011.
7. ЈУЖНО ОД ГРАНИЦЕ, ЗАПАДНО ОД СУНЦА
Харуки Мураками
Београд: Геопоетика издаваштво, 2007.
8. ОСАМ ПЛАНИНА
Паоло Коњети
Београд: Лагуна, 2018.
9. ГОЛУБИЈЕ ПЕРЈЕ
Џон Апдајк
Београд: Нолит, 1966.
10. ДОРЋОЛ: ИМЕНА УЛИЦА
Светлана Велмар Јанковић
Београд: Просвета, 1991.